

Ubjedljiva interpretacija mocartovskih emocija

Aleksandar Serdar predstavio se kao solista poslije čijeg nastupa nema mnogo različitih komentara, a iskustvo i puni angažman dirigenta Radovana Papovića bili su i ovoga puta stimulans Crnogorskom simfonijskom orkestru

Piše

Jelena Jovanović

Na Velikoj sceni Crnogorskog narodnog pozorišta, 13. januara, prvi put u novoj godini, nastupio je Crnogorski simfonijski orkestar. Na ovom koncertu kao gost nastupio je naš dirigent Radovan Papović, koji iza sebe ima bogatu dirigentsku i pedagošku karijeru (redovni je profesor na Muzičkoj akademiji na Cetinju). Solisti Aleksandru Serdaru, jednom od najpoznatijih srpskih pijanista i pedagoga, pripala je i čast da prvi svira na novom koncertnom klaviru marke Yamaha, koji je Vlada Japana poklonila Crnogorskom narodnom pozorištu.

Velikani muzike

Na programu su bile kompozicije velikana muzike: Vofganga A. Mocarta - Koncert za klavir i orkestar br. 21 i ruskog kompozitora iz perioda romantizma, Petra I. Čajkovskog - uvertira/fantazija, Romeo i Julija. Stvaralaštva pomenutih autora i danas predstavljaju neiscrpne izvore inspiracije i postavljaju pred izvođače i tumače njihovih partitura velike izazove.

Mocartov Koncert za klavir i orkestar br. 21 u C-duru paradigmatički je primjer ovog žanra u opusu klasičara: od formalnih rješenja (tri stava), harmonskog jezika, simetrične unutrašnje strukture djela, profilisanja tema, pa do odnosa soliste i orkestra. Pored navedenih karakteristika posjeduje i „mocartovsku lakoću“, međutim, latentno postavlja veoma ozbiljne zahtjeve koji od soliste i orkestra iziskuju predanu saradnju, precizno ritmičko uklapanje, dijalogiziranje i muziciranje u postavljenim tempima... Predvođeni maestrom Papovićem, crnogorski simfoničari su suptilno ušli u tok kompozicije i u veoma dobro postavljenom, brzom tempu nagovijestili karakter prvog stava. Nakon uvodnog orkestarskog parta začuli se se zvuci novog instrumenta.

Egzaktno, nadahnuo, besprekorno i sa obiljem čistih „mocartovskih“ emocija, naročito u drugom stavu, Aleksandar Serdar se predstavio kao solista poslije čijeg nastupa nema mnogo različitih komentara. Tri sasvim ravnopravna i sasvim različita stava ritmički pregnantni prvi, lirski drugi i virtuozni treći, koji je odsviran u zaista vrtoglavom tempu, donijela su promišljeno i cjelovito tumačenje pijaniste koji je sa razlogom ispraćen ovacijama. Briljantno izvedena virtuoza Hendlova Čakona, koju nam je Serdar „poklonio“ kao bis omogućila mu je da još jednom pokaže svu zrelost i raskoš pijanističkog umijeća. U Crnogorskom simfonijskom orkestru i dirigentu Papoviću imao je pouzdane saradnike.

Melanholična dramatika

Nastavljajući koncert bez uobičajene pauze (što uopšte nije zasmetalo) orkestar je izveo popularnu uvertiru-fantaziju Romeo i Julija. Iako formalno uobličena u klasičnom sonatnom obliku, uvertira/fantazija Romeo i Julija predstavlja duh nove epohe, romantičarski kompozitorski prosede oličen u novom načinu rada sa tematskim materijalom, tretmanu orkestra i zasićenijoj harmonskoj slici. Dirigent Papović sa nevjerovatnom energijom i muzikalnošću i crnogorski simfoničari koji su motivisano pristupili izvođenju ovog djela, ostvarili su veoma ubjedljivu interpretaciju. Jasan pristup, sigurna i sugestivna ruka, usklađenost i bogatstvo orkestarskog zvuka podvučeno brzim gudačkim pasażima, sigurnim perkusionistima i značajnom ulogom odlične grupe duvača, stopili su se u interpretaciju punu blještavih boja i cjelovite, na momente melanholične, dramatike. Iskustvo i puni angažman dirigenta Radovana Papovića bili su i ovoga puta stimulans Crnogorskom simfonijskom orkestru u ostvarivanju zajedničke veoma uspjele koncertne večeri.